

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๕๙-๕๐๐๐ ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก ฉบับประจำวันที ๒๗ เดือนมิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๗ หน้า ๑๐
ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูก็ได้

น้องแนน หรือ ทิพภาวรรณ พล

ล่องช้าง เด็กสาววัย 18 ปี จากนครสวรรค์ พิกัดมาตั้งแต่แรกเกิด ไม่มีแขน มีแค่ตึงเนื้อยาวเพียงแค่ข้อศอกทั้ง 2 ข้าง และมีขาที่สมบูรณ์อยู่เพียงขาเดียว อีกขาสั้นประมาดเข้า ความผิดปกติคือสิ่งเดียวที่เหมือนเพื่อนของเธอ เธอเติบโตขึ้นมาโดยไม่คิดว่าตัวเองขาดอะไรหรือผิดปกติใดๆ

เห็นความพยายามของน้องแนน จะได้พร้อมที่จะใช้ชีวิต ฟันฝ่าอุปสรรคปัญหาต่างๆ และพร้อมจะก้าวเดินต่อไป โดยใช้ปรากฏการณ์ของน้องแนนเป็นตัวอย่าง

น้องแนน เผยเทคนิคการใช้ชีวิตว่า จะเลือกจดจำแต่สิ่งดีๆ ที่ไม่ทำให้ทุกข์ จะจดจำสิ่งที่ทำให้มีความสุข อะไรที่แยๆ และไม่มีประโยชน์ต่อการคิด และส่งผลถึงความสุขแห่งชีวิตก็ขอให้ลืม เวลาเครียดจงคิดใหม่ว่า ไม่ใช่คนเดียวในโลกที่เครียด มีแต่ความทุกข์จงตั้งสติกับทุกเรื่องราวที่ผ่านเข้ามาในชีวิต

แนน-ทิพภาวรรณ พลล่องช้าง ผู้สร้างแรงบันดาลใจ มศว ผู้ไม่ยอมแพ้

น้องแนน เริ่มเรียนอนุบาล 1-3 ที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ และเรียนต่อ ป.1-2 ที่โรงเรียนศรีสังวาลย์ จ.นนทบุรี ต้องอยู่หอพัก อดทน ฝึกรับใช้อุปกรณ์ และการใช้ชีวิตร่วมกับคนปกติ ได้รับการฝึกฝนถึงการใช้ร่างกายที่ไม่สมบูรณ์ประกอบทำกิจวัตรทุกอย่างให้ได้ จากนั้นกลับมาเรียนป.3 ที่โรงเรียนเดิม ร.ร.สาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จนจบม.3 และเรียนต่อสายวิทย์ที่โรงเรียนนวมินทราชูทิศ มัชฉิม จ.นครสวรรค์ จนจบม.6 ก่อนตัดสินใจเข้าสอบตรงที่ มศว สาขาการจัดการธุรกิจไซเบอร์ วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม

วันนี้ น้องแนน เป็นเฟรชชีของวิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม “ผศ.นพ.เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ” อธิการบดี มศว เปิดโอกาสให้ “น้องแนน” เข้าร่วมทำกิจกรรมกับน้องใหม่คนอื่นๆ และทำกิจกรรมเข้าค่ายสร้างแรงบันดาลใจให้คนปกติและคนพิการได้ร่วมกิจกรรมกัน จะสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นในตัวคนพิการ เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันและกันและทำให้เกิดการเรียนรู้การใช้ชีวิตแบบประสบการณ์จริงของคนพิการ เกิดความเห็นอกเห็นใจ และทำให้น้องใหม่ทุกคน

ไม่พุ่มพ่ายแล้วจะเห็นว่ามิหนทางแก้ปัญหาต่างๆ ได้เสมอ

ทุกวันนี้ น้องแนน มีความสุขกับการเข้าร่วมกิจกรรมของรุ่นพี่คณะ ทำกิจกรรมทุกอย่างเหมือนคนปกติ เรียนรู้ที่จะอยู่กับความเปลี่ยนแปลง และรู้จักที่จะปรับตัวเอง เพราะการจะอยู่ในสังคมนี้ให้มีความสุขได้ ต้องเรียนรู้ที่จะปรับเปลี่ยนตัวเอง เรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตอยู่ในหอพักมหาวิทยาลัย ทำอะไรด้วยตัวเอง แม้ว่า จะพิการทางร่างกายก็ตาม

